

SÖVÉNYTÚRÓ KIS KAKAS

Volt egyszer egy szép tarajas,
Cifra tollú, sárga kakas.
Kiment reggel bogarászni,
Sövény alá kapirgálni,
Addig kapart nagy vidáman,
Sövény kidúlt bánatában.

A sövényre szállt egy szarka,
Hosszú farka tarka-barka:
– Mi lelt téged, sövény koma?
Volt valami zenebona?
Hisz tegnap még itt állottál!
Tán a széllal viaskodtál?

– Dehogy, dehogy, szarka koma,
Nem volt semmi zenebona.
Kijött reggel a tarajas,
Cifra tollú, sárga kakas
Gilisztázni, bogarászni,
Itt alattam kapirgálni.
Addig kapart, mindig jobban,
Én kidúltam bánatomban.

– No most akkor a sor rajtam!
Én kitépem a szép farkam.
Ki is tépte a szép farkát,
Azt a hosszú tarka-barkát.

Reá szállott a meggyfára,
Csudálkozott minden ága:
– Mi lelt téged, szarka koma?
Volt valami zenebona?
Hisz tegnap még volt szép farkad!
Bokrétának tán eladtad?

– Dehogy, dehogy, meggyfa koma!
Nem volt semmi zenebona.
Kiment reggel a tarajas,
Cifra tollú, sárga kakas
Gilisztázni, bogarászni,
Sövény alá kapirgálni.

Addig kapart nagy vidáman,
Sövény kidúlt bánatában,
Én kiteptem a szép farkam,
Annyira elszomorodtam.

– No most akkor a sor rajtam!
Én lenyesem ágam, gallyam.
Le is nyeste ágát, gallyát,
A madarak megsiratták.

Arra ment egy ürge kecske
Ugrándozva, nagy mekegve:
– Mi lelt téged, meggyfa koma?
Volt valami zenebona?
Hisz tegnap még volt szép gallyad!
Valakivel lerágattad?

– Dehogy, dehogy, kecske koma!
Nem volt semmi zenebona.
Kiment reggel a tarajas,
Cifra tollú, sárga kakas
Gilisztázni, bogarászni,
Sövény alá kapirgálni.
Addig kapart nagy vidáman,
Sövény kidúlt bánatában,
Szarka meg kitepte farkát,
Azt a hosszú tarka-barkát.
Én lenyestem ágam, gallyam,
Leveletem elhullattam.

– No most akkor a sor rajtam!
Én levágom a szakállam.
Le is vágta a szakállát,
A gyerekek kikacagták.

Arra szaladt egy kis egér,
Mint a pocok, olyan kövér:
– Mi lelt téged, kecske koma?
Volt valami zenebona?
Tegnap még volt szép szakállad,
Milyen csupasz most az állad!

– Dehogy, dehogy, egér koma!
Nem volt semmi zenebona.

Kiment reggel a tarajas,
Cifra tollú, sárga kakas
Gilisztázni, bogarászni,
Sövény alá kapirgálni.
Addig kapart nagy vidáman,
Sövény kidúlt bánatában,
Szarka meg kitepte farkát,
Azt a hosszú tarka-barkát.
Fa lenyeste ágát, gallyát.
A madarak megsiratták.
Én levágtam a szakállam,
Azért csupasz most az állam.

– No most akkor a sor rajtam!
Úgyis már sok jót haraptam.
Én lenyírom a bajuszom,
A fogamat mind kihúzom,
Ki is húzta, le is nyírta,
Keszkenőjét tele sírta.

Arra ment a cirmos cica,
Kikergette a Katica.
– Mi lelt téged, egér koma?
Volt valami zenebona?
Hisz tegnap még volt bajuszod,
A tejfelben csak úgy úszott.
Hisz tegnap még volt fogacskád,
Összerágta a zsákocskát.

– Dehogy, dehogy, cirmos koma!
Nem volt semmi zenebona.
Kiment reggel a tarajas,
Cifra tollú, sárga kakas
Gilisztázni, bogarászni,
Sövény alá kapirgálni.
Addig kapart nagy vidáman,
Sövény kidúlt bánatában,
Szarka meg kitepte farkát,
Azt a hosszú tarka-barkát.
Fa lenyeste ágát, gallyát,
A madarak megsiratták.
Kecske levágta szakállát,
A gyerekek kikacagták.

Én lenyírtam a bajuszom,
Egy-két hétig ki nem húzom,
Én kihúztam a fogamat,
Legkedvesebb szerszámomat.

– No most a sor rajtam!
Van ám itt fog, egér, ham, ham!